

Sygn. akt IX W 3265/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: stażysta Anna Ostromecka

Bez obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2014 r. sprawy

M. B. (1)

s. A. i D. z domu B.

ur. (...) w S.

obwinionego o to, że :

w okresie od dnia 26 sierpnia 2014 r., do 28 sierpnia 2014 r., będąc użytkownikiem/kierowcą samochodu marki V. o nr rej. (...), wbrew obowiązkowi nie udzielił Straży Miejskiej w O. uprawnionej z mocy ustawy wiadomości co do tożsamości kierującego w dniu 30.08.2013 r. o godz. 17^{30'06"} ul. (...) w O. DK-58, który przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 23 km/h poruszając się z prędkością 73 km/h (dopuszczalna prędkość w miejscu kontroli 50 km/h)

- tj. o czyn z art. **96 § 3 kw**

ORZEKA:

I. **obwinionego M. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **96§3 kw** skazuje go na **karę 300,- (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 30,- (trzydzieści) złotych.**

Sygn. akt IX 3265/14

UZASADNIENIE

Obwiniony M. B. (1) zamieszkuje w G.. Brak jest jakichkolwiek innych danych na temat sytuacji rodzinnej i materialnej obwinionego.

Dnia 30 sierpnia 2013 roku o godzinie 17:30:06 w O., ulicą (...) poruszał się samochód o nr rej. (...). Kierowca tego samochodu przekroczył dozwoloną prędkość jazdy o 23 km/h poruszając się z prędkością 73 km/h (dopuszczalna prędkość w miejscu kontroli to 50 km/h). Tym samym wypełnił znamiona wykroczenia drogowego art. 92 a kw ,

które zostało zarejestrowane przyrzędem do pomiaru prędkości typu (...). Straż Miejska nie zidentyfikowała osoby kierującego.

W toku czynności wyjaśniających Straż Miejska ustaliła właściciela w/w pojazdu, jest to spółka leasingowa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. 17 lutego 2014 roku Straż Miejska wysłała do tej spółki leasingowej faks z prośbą by ta wskazała użytkownika pojazdu. Dnia 3 marca 2014 roku Straż Miejska otrzymała odpowiedź, że użytkownikiem samochodu jest firma (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. 11 marca 2014 roku Straż Miejska wysłała na adres wskazanego użytkownika dokumentację dot. zarejestrowanego wykroczenia wraz ze sposobem jego zakończenia, pismo to zostało odebrane i 4 kwietnia 2014 roku Straż Miejska otrzymała informacje, że osobą, której powierzono pojazd jest M. B. (2). Dnia 23 czerwca 2014 roku Straż Miejska wysłała na jego adres korespondencję z dokumentacją dot. zarejestrowanego wykroczenia i ze sposobem jego zakończenia, pismo to nie zostało odebrane z Urzędu Pocztowego. 15 lipca 2014 roku Straż Miejska ponowiła to samo pismo, które również nie zostało odebrane z Urzędu Pocztowego. 7 sierpnia 2014 roku Straż Miejska wysłała obwinionemu wezwanie do osobistego stawienia się w siedzibie Straży Miejskiej w O., pismo to zostało odebrane przez obwinionego osobiście dnia 12 sierpnia 2014 roku. Obwiniony nie stawiał się w siedzibie Straży Miejskiej. 19 sierpnia Straż Miejska otrzymała pismo, w którym obwiniony oświadczył, że nie jest właścicielem pojazdu o nr rej. (...), oraz że 30 czerwca 2013 roku nie przebywał na terenie gminy O.. W związku z upływem czasu Straż Miejska w O. skierowała wniosek o ukaranie do Sądu Rejonowego w Olsztynie IX Wydziału Karnego.

(dowody: dane obwinionego k. 2, wniosek o udzielenie informacji o użytkowniku pojazdu samochodowego pochodzący od Straży Miejskiej k.6, raport wysyłania faksów k. 7, pismo k. 8, wezwanie właściciela pojazdu do wskazania kierującego pojazdem lub użytkownika pojazdu k. 9, część B pisma z k. 9 k. 10, oświadczenie właściciela/ posiadacza pojazdu k. 11, wezwanie właściciela pojazdu do wskazania kierującego pojazdem lub użytkownika pojazdu k. 12, informacje i pouczenie k. 13, oświadczenie k. 14, część B oświadczenia k. 15, raport Straży Miejskiej k. 16, wezwanie k. 17-19, pismo obwinionego k. 20, zwrotne potwierdzenia odbioru sztuk 3 k. 21-23).

Obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. (sprzeciw od wyroku nakazowego k. 31)

W ocenie Sądu, w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, któremu Sąd dał wiarę, wina obwinionego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona.

Sąd uznał obwinionego M. B. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Czyn ten w pełni wypełnia znamiona art. 96§3. Znamieniem warunkującym odpowiedzialność z art. 96§3 kw jest niewskazanie na żądanie uprawnionego organu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Niewskazanie polega na odmowie udzielenia informacji odnośnie osoby, której pojazd został przekazany. Za niewskazanie uważać należy zarówno odpowiedź negatywną jak i zupełne zaniechanie odpowiedzi. Straż Miejska w O. kilkakrotnie próbowała się skontaktować z obwinionym listownie, jednak bez skutku. Obwiniony dwukrotnie nie odebrał, za trzecim razem, ograniczył się do stwierdzenia, że nie jest właścicielem pojazdu (co jest prawdą) oraz że nie przebywał we wskazanym czasie na terenie gminy O.. Nie przedstawił jednak żadnych dowodów, iż nie był użytkownikiem pojazdu.

Zgodnie z art. 78 ust 4 Prawa o ruchu drogowym właściciel lub użytkownik pojazdu jest bezwzględnie zobowiązany na żądanie uprawnionego organu do wskazania kierującego w oznaczonym czasie pojazdem. Jediną okolicznością wyłączającą ten obowiązek jest użycie pojazdu wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Żądanie wskazania pochodzić powinno od uprawnionego organu. Zgodnie ze znowelizowanym w 2010 roku art. 17§3 kpw i art. 129 ustawy Prawo o ruchu drogowym straże miejskie posiadają uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach dot. art. 96§3 kw, mogą zatem żądać od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w określonym czasie. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego Straży Miejskiej przysługują uprawnienia oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenie z art. 96§3 kw jeśli w zakresie swojego działania, w tym w trakcie prowadzonych czynności wyjaśniających ujawniły to wykroczenie i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie (por. post. SN z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt V KK 378/13). W ostatnich dniach uprawnienia oskarżycielskie

Straży Miejskiej do kierowania wniosków o ukaranie z art. 96§3 kw potwierdził Sąd najwyższy w sprawie I KZP 16/14 uchwałą siedmiu sędziów z 30.09.2014 r., której dodatkowo nadał moc zasady prawnej.

Sąd na podstawie art. 118§1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania. Zapadł wyrok skazujący, a obwiniony nie dostarczył żadnych informacji na temat swojej sytuacji majątkowej, w związku z tym Sąd uznał, że nie zachodzą okoliczności jakoby obciążenie obwinionego w/w kosztami mogłoby narazić go na niepowetowaną stratę.